

شيرين و فەرهاد

وهرگيرآوى: عهلى باپيرئاغا «كهمالى»

هينانه سهر رينووسى نوئ: كه مال ره حمانى

خانئ، ۱۴۰۳/۱۲/۱۳ كوچى - هه تاوى

سهرچاوه: شيرين و فەرهاد، عهلى باپيرئاغا «كهمالى»،

بلاوكار: چاپخانهى تهرهقى، كهركووك: ۱۹۵۶ زايينى (۱۳۷۶)

كوچى - مانگى)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

به ناوی خودای بیّشه‌ریک و تاک
سانعی خه‌لق و زه‌مین و ئه‌فلاک
بیّکه‌س، بیّ شه‌ریک، بیّ جیّگه و مه‌کان
پازقی موئله‌ق، په‌حمه‌ت فه‌راوان
سه‌لوات و سه‌لام بیّ حه‌د و حیساب
له‌سه‌ر موچه‌ممه‌د هه‌م ئال و ئه‌سحاب
له‌پاش سه‌نای زات پادشای غه‌فوور
با بکه‌م باسی فه‌ره‌ادی فه‌غفوور
له‌مه‌کنه‌ب ئه‌یخویند پ‌رؤیشته‌وه‌ شه‌و
چووه‌ ناو جیّگا چاوی چووه‌ خه‌و
شه‌و له‌ خه‌وا دی که‌وا دولبه‌ری
کچیک‌کی جوانی په‌ری په‌یکه‌ری
هات له‌گه‌ل فه‌ره‌اد به‌ربوونه‌ یاری
به‌ دلّیکی خو‌ش، به‌ کامکاری
ئه‌نگوستیله‌ی خو‌ی به‌خشی به‌ فه‌ره‌اد
فه‌ره‌ادیش هی‌ خو‌ی پیدای به‌ دلّشاد
فه‌ره‌اد لی‌ی پرسی ئه‌ی خو‌ری لی‌قا
تۆ ناوت چیه‌ پی‌م بلّی توخوا
گو‌تی ئه‌ی فه‌ره‌اد مه‌به‌ دلّ غه‌مگین
مه‌شه‌ووره‌ ناوم گیانه‌ به‌ شیرین
ئه‌گه‌ر نازانی جیّگه‌ و مه‌کانم
له‌ نزیک ئه‌لوه‌ند له‌ تاقه‌وسانم
له‌ خه‌وی شیرین کاتی که‌ هه‌لّسا

عه قَل و شعووری له سهردا نه ما
 نه نگوستيله که ی شیرینی ئه رمه ن
 له په نجه ی دابوو فه رهادی کوکهن
 دهستی کرد به شین، گریان و زاری
 هاواری ئه کرد به بی قه راری
 ئه یگوت ئه ی شیرین ده رمانی ده ردم
 له دووری بالآت ئه وا من مردم
 مامۆستای فه رهاد به م حاله ی زانی
 گوتی تۆ شیتی بوچی نازانی
 ئه و خه وه ی که تۆ دیوته به تاله
 زۆر عه یبه بو تۆ چیه ئه م حاله
 فه رهاد عه رزی کرد مامۆستا ئامان
 توخوا کامه یه پریگه ی تاقه وسان
 که دی وا سهری پر له عه شقه و شوور
 فه رهادی برده خزمه تی فه غفوور
 گوتی وا فه رهاد غه مباره و حه زین
 هوۆشی نه ماوه له عه شقی شیرین
 شه وۆ له خه ویا شیرینی دیوه
 بویه وا بووه شیت و کالیوه
 خه به ریشیان دا به دایکی فه رهاد
 ئه ویش دهستی کرد به شین و بیداد
 گوتیان به فه رهاد به ختت نوستووه
 ناوی شیرینی که س نه بیستووه
 فه غفوور گوتی پیی نووری بیناییم
 مایه ی تاج و ته خت، کوکبه ی شاییم

له هەر جینگایه ک کچیکى جوان بى
 خاوهن خهت و خال، خوړى جینان بى
 زوو بوټ ته هیڼم مه به دلگران
 له دلت ده رکه ته م فکره قوربان
 جوابى دایه وه فهرهادى غه مگین
 گوټى به زاتى په ببولعالمین
 تا کوو نه بینم شیرینی جه م جام
 خوړیم بده نى له من بى حه رام
 شا که دى فهرهاد نییه تی چاره
 ئارام ناگرى، شیتته و ئاواره
 گوټى به شاپوور: وه زیرى غه مخوار
 ده خیل و ئامان فهرهادى نازدار
 نه سیحه تی که زور چاک له پښگا
 به لکوو ته م فکره له سهرى ده رکا
 شاپوورى دانا هه لسا ده ستوبرد
 نه سپابى پښگای هه موو حازر کرد
 تاجى ده رویشی، عه سا و شاخ نه فیر
 که و ل پو ست، که شکو ل، ته سبیح و حه سیر
 هه لیان گرت روین هه ردوو به ته نیا
 به یا هو یا هو رویشتنه سه حرا
 شاپوور هه لیگرت یه ک قه بزه خه نجه ر
 له گه ل چه ند دانه ته لماس و گه وهه ر
 حاصلی روین به تاو و به دهو
 هه تا گه یشتنه بارگه ی خوسره و

شاپووری دانا وتی به فەرهاد
 تۆ برۆ بوخۆت ببه خاتر شاد
 شیرینی ئەرمن شه وچراغی شه و
 وا له باره گای که یانی خوسره و
 من وا له سهر به رد ئه کهم نه قاشی
 ئه بی له و شکله تۆ به رد بتاشی
 هه تاکوو منیش شیرینی خویشۆ
 بینم بۆ سهیری سه نگتراشی تۆ
 خولاسه چوو له لای خوسره و شاپوور
 کردی به وه زیر به حوکی دهستوور
 بوو به هاو ده م و نه دیمی خوسره و
 له خزمه تیا بوو به رۆژ و به شه و
 له پاش چه ند رۆژی شاپووری دانا
 شکلی خوسره و شیرینی کیشا
 به مه خفی بردی زوو دای به فەرهاد
 له به رد هه لیکه ند به دلکی شاد

﴿باسی چاوپیکه وتنی شیرین به فەرهاد له خه ودا و عاشق بوونی﴾

شه ویک نوستبوو شیرینی ئەرمن
 له خه ودا بینی فەرهادی کۆکه ن
 دهستی فەرهادی خسته مل شیرین
 گوته گیانه کهم ئه ی شازاده ی چین
 پیم بلّی بۆچی وا په شوکاوی؟
 عاجز و زویری، هه لّبزکاوی

ئەمەى وهختى دى له پر راپه پرى
 له عه شقى فه رهاد يه خهى دادرى
 جا رۆژى شاپوور گوتى به شيرين:
 به سه رگه ردت بم شوخى نازه نين
 هه ز ئە كه م بچين به خاترى شاد
 تير بكهين سه يرى سه نگتاشى فه رهاد
 به كه نيزه كان ئە مرى كرد شيرين:
 بچن هه ر ئىستا شه وديز بكه ن زين
 شاتران پۆيين ده رحال ده ستوبرد
 شه وديزيان هينا زوو بۆى زينيان كرد
 سوارى شه وديز بوو شای ديدهمه ستان
 له گه ل شاپوورا چوون بۆ تاقه وسان
 شيرين گه يشته تاق و مو غاران
 سوورپه تى خووى دى كه له گه ل ياران
 به شاپوورى گوت شيرينى ئە رمه ن
 پرۆ بۆم بانگ كه فه رهادى كۆكه ن
 شاپوور به ته عجيل چوو بۆ لای فه رهاد
 گوتى په نجى من تۆ نه دهى به باد
 شيرين هه ر شتى ئە پرسى له تۆ
 راستى پى بللى هيچ مه كه درۆ
 فه رهاد گوتى پى شاپوورى گيانى
 به قوربانى بى گيانم مزگانى
 ده ستى فه رهادى شاپوور گرت به ده ست
 بردى بۆ خزمه ت شوخى ديدهمه ست
 به ئە ده به وه فه رهادى غه مگين

سوجدهی برده بهر خاک پای شیرین
 شیرین فهرهادی وهختی دی به چاو
 له دلی ده رکرد خه یالاتی خاو
 سه ری هه لپری گوتی به فه رهاده
 مه سکه نت کوئییه پییم بلی ئوستاد
 نه گهر ئیش نه که ی تۆ به زیو و زهر
 که ره م نه که م پییت نه لماس و گه وههر
 کار بکه بۆمان لیره ئه ی وه ستا
 بکیشه شکلی من و خوسره وشا
 جوابی دایه وه فه رهادی مسکین
 گوتی فیدات بم شوخی نازهنین
 من هیچ ئیحتیاجی دوهر و گه وههر نیم
 تالیبی گهنج و خه زینه ی زهر نیم
 یاخوا تۆ خوش بی به دلئیکی شاد
 پروو حیشت نه وی نه تدا تی فه رهاده
 جوابی دایه وه شیرینی ئه رمه ن
 گوتی نه فام و شیتی ئه ی کوکه ن
 چاوت هه لپره بزانه من کیم
 چه ن بی نه ده بی تۆ چی ده لپی پییم
 من شیرینی شوخ بانووی خوسره و شام
 سازاده ی ئه رمه ن گه وههرین کولام
 ئیستا ئه مر که م جه لادی خوینرپیز
 نه تکا به عیبه رت له ده رگای په روپز
 فه رهاده ی ئه مه ی بیست سه ری خسته خوار
 مات و غه مگین بوو زۆر خه جاله ت بار

شیرین خه وه که ی جا هاته وه یاد
 گوئی لام وایه ئه مه یه فه ره هاد
 هاته وه سه رخوئی شای نه ونه مامان
 لاواندیه وه وه ک شیرین که لامان
 فه رمووی ئه ی فه ره هاد کئی وای کردوه لیت
 بوچ به م نه وعه بویت دیوانه و سه رشیت
 له کوپوه هاتوو ی خه لقی کام شاری
 هه تا من بو تو بو بکه م غه مخواری
 فه ره هاد زور گریا گوئی نازهنین
 منم سازاده ی مه مله که تی چین
 له شاپوور پرسه گهر ناکه ی باوه پ
 به سه رگه ردت بم شوخی نازپه روهر
 به شاپووری گوت شیرن بی درو
 ئایا فه ره هاده راست بلّ پیّم تو
 شاپور زور گریا گوئی به شیرین
 ئه مه فه ره هاده پاشازاده ی چین
 له عه شقی بالآت زویر و غه مگینه
 بو تو عه ودالی پرووی سه ر زه مینه
 شیرین ئه مه ی بیست نیقابی لادا
 خوئی به ته واوی نیشان فه ره هاد دا
 کوکه ن که ته واو پرووی شیرینی دی
 له سه ریا عه قل و هوّشی ده رپه ری
 ده رحال بیّه وّش بوو که وته سه ر زه مین
 شیرین رانی خوئی بو کرد به سه رین
 سه ری فه ره هادی خسته سه ر باوه ش

به بۆنى زولفى هينايه وه هۆش
 دهستى فهريهادى ساوى له چاوى
 ماچى كرد گۆناى هه لبركاوى
 كه هاته وه هۆش پاشازادهى چين
 له شهرما هه لسا دوور كه وت له شيرين
 به ئه ده به وه وه ستا به رامبه ر
 وه كوو خزمه تكار به دهسته ونه زهر
 گوتهى من هه رچه ند سازادهى چينم
 به بنده و غولامى ده رگاى شيرينم
 شيرين گوتهى پيى ئه ي به رگوزيده م
 پيى غه ريبى تو به بانى ديدهم
 ياخووا دونيا هه ر به كامت بى
 شيرينى ئه رمه ن فيداي نامت بى
 غه م بده به با سه رم له پريته
 پرووح و دل و مال سه رگه ردى پيته
 هه يچ خه فته ت مه خو شاي شيرين ئه ندام
 به مه قسه دى خو ت ئه گه ي به مه رام
 جا شاپوور گوتهى فه رزه ندى سه روهر
 موباره كت بى ديدارى دولبه ر
 فه رهاد عه رزى كرد هه ر تو ي غه مخوارم
 هه ر تو ي داىك و باب، هه م كه سوكارم
 ئه مجا شيرينى ئه رمه ن ئه مرى كرد
 خيمه و چادريان هينا ده ستوبرد
 خيوه تيان هه لدا زوو بو كو هكه ن
 له لاله زارا له سه حنى چه مه ن

شیرین خه بهری نارد بۆ خوسره و شا
 گوتی عهرزی کهن: ئه ی شاهی جه م جا
 میوانی هه یه شیرین، پادشا
 ئه بی تا چل پوژ پوخسه تی بدا
 فه رهادی هه لگرت شیرینی نازدار
 چوونه ناو خیمه ی خاسی زه پنگار
 غه ریب نه وازی کرد له گه ل فه رهاد
 گوتی گه ردنم زوو بکه ئازاد
 ده ست له مل بکه، ده م له ناوی ده م
 یه کیان زور ماچ کرد به دلی خوره م
 فه رهاد له دلا ئه یوت: ئه م حاله
 ئاخو یا خه وه یاخو خه یاله
 عهرزی کرد گوتی: یاری عه نبه ر بۆ
 پیتمان بزائن ئه بین په نجه پو
 هه تا کوو چل پوژ شیرین و فه رهاد
 عه یش و نوشیان کرد به دلیکی شاد
 له به دبه ختی به خت فه رهادی چو لگه رد
 فه له ک ئه و عه یش و که یفه ی به تال کرد
 ئاخری پوژی هه سوودی به دکار
 چوو بۆ خزمه تی شاهی تاجدار
 گوتی زور عه یبه بۆ شای پرووی زه مین
 له گه ل سه نگتاشی پابویری شیرین
 هه ر که ئه مه ی بیست شای که مه رلا لان
 غه م که یف و زه وقی زوو برد به تالان
 وه زیره کانی بانگ کرد ده ستوبرد

ئەم ئەحوالانەى بۆيان بەيان کرد
 گوئی ئەم مەردە قورس و سەنگینە
 کوپى فەغفوورى خاقانى چینه
 ئەگەر من بکوژم ئەولادى فەغفوور
 بەدناوى ئەبى بۆم تا نەفخى سوور
 وا چاکە لە گەل ئەو بکەم گرەو
 ئەگەر بردیەو شيرن ئەدەم بەو
 بلیم هەلکەنە کتوی بیستوون
 لە بەرد ئاو بۆ من بهینە بیروون
 جوگە هەلبەستە بە هەردەسەردا
 ئاو جارى بىی بە پشت و بەردا
 گشت قبوولیان کرد قسەى بە زەرور
 ناردیان هینایان فەرهادى فەغفوور
 فەرهادیان هینا سەناى شاهی کرد
 سوجدەى بۆ تەختى برد بە دەستوبرد
 خوسرەو جا گوئی فەرهادى دانا
 ئەى سەنگتراشى بى میسل و زانا
 زەحمەت بکێشە من بکە مەمنوون
 بچوو بتاشە کتوی بیستوون
 ئاو جارى بکە ئازا لە سەردا
 باخچەیهک بکە لە ساي کە مەردا
 قەسر و قەلایى تیا بکە بەرپا
 وەک جامى جەهان نوماى جەمشیدشا
 تیا دروست بکە چەند حوجرە و تەلار
 نەقاشى بکە بە نەقشى زەرکار

پرووی شانشین که وه کوو کرماشان
 تیا دانیشین خوْش و شادمان
 ئاو جاری ببی دایم له سهردا
 هه وزی جوان بکه له فهرش مه رمه پردا
 ماسی له ناویا بیت و بکه ن گهشت
 خوْش فها و جوان بی ههر وه کوو به ههشت
 هه رچه ند عاشقی بالای شیرینی
 عار نییه بو من سازاده ی چینی
 سه ودای عاشقی خو زور قه دیمه
 نه جیتی عه یب و عار، نه ترس و بیمه
 ئه م کاره نه که ی بوم تو ئه ی فهرهاد
 ئه مر ئه که م بدا له سهرت جه لاد
 فهرهاد ئه مه ی بیست وتی شه هریار
 تو هه رگیز مه که به قسه ی به دکار
 شیرینی ئه رمه ن بانووی پادشا
 چو ن ناوی ئه به م قوربان هه دم کوا
 ئه گهر هه ز ئه که ی همکوژی قوربان
 ئه مر که جه لاد زوو همکا بی گیان
 به نده دوور که وتم له مال و مه ئوا
 له په نای تو وام شه هریار ئیستا
 ئه گهر به راستی ئه فهرمووی قوربان
 حازرم له پیت فیدا ئه که م گیان
 سه نگتاشی به ده ست به نده ئاسانه
 قوله ی قاف له ده ست من هه راسانه
 سویند بخو وه ختی ئیشم ته واو بوو

نه که ی به قسه ی به دکاری به دخوو
 نه که ی قهستی قه تلّ فه رهادی بیکهس
 خاقانی چینی ئه بیّ به قه قنهس
 ئه گهر ښکوژی ئه به ی نه دامهت
 که م شهرتیش ئه بیّ هه تا قیامهت
 خوسره و ئه مه ی بیست وتی ئه ی فه رهاد
 سویندت بوّ ئه خوّم به خاتر شاد
 به قهبری هورمز پادشای کیبار
 به تاجی شاهی، به نوور و به نار
 قه سه م ئه خوّم بوّت به دارو له جووس
 به دینی زه رده شت، به حه قی ناقووس
 به حه قی بوت و هه م به کلیسا
 قه سه م به ئیسمی په یکه ری عیسا
 ئه مین به له من، خاترت جه م بیّ
 له منه وه به شت ئه بیّ که ره م بیّ
 فه رهاد عه رزی کرد خاترم جه مه
 به لام ئه سپابی سه نگتاشیم که مه
 قولنگم ده ویّ که سه د مه ن سه نگ بیّ
 پۆلای سه وزه وار، کاری فه پره نگ بیّ
 ئه بیّ به نه وعیّ ئاو بده ن قولنگ
 وه کوو داری بی پارچه بکا سه نگ
 له هاشه و پر شه ی ئه ستیره په م کا
 به ساتی سه د گه ز سه نگ بوّم قه له م کا
 خوسره و که بیستی ئه مه له فه رهاد
 ناردی هیتایان بوّ مه جلیس ئوستاد

ئەمىرى كىرد ھېنزا پۇللى سەوزەوار
 ۋەستايان ھەموو دەستيان كىرد بە كار
 قوئىنگ تەۋاۋ بوو خوسرەۋ دەستوبىرد
 تەسلىمى دەستى فەرھادىيان زوۋ كىرد
 شاپوور بە مەخفى وتى بە فەرھاد
 عەشقى باللى يار تۆ ھېنە ياد
 ھېممەت بىكە تۆ تەۋاۋ كە كارت
 تا نەسىت بى شۇخى دلدارت
 فەرھاد وتى پىي شاپوور ھاسانە
 كىيۈ قاف لە دەست من ھەراسانە
 ئەترىسم خوسرەۋ كە پەشىمان بى
 شەرت و سوئندەكەى نەھىننەتە جى
 ئومىدم ھەپە بە خوداى يەكتا
 بىگەم بە ۋەسلى شۇخى بى ھەمتا

ۋەبەسى رۇيشتى فەرھاد بۇ كىيۈ بىستون

ھەلسا بە پىرتاۋ فەرھادى مەرزوون
 رۇيشت گەيشتە كىيۈ بىستون
 گوتى ئەلسلام ئەساسى دىنم
 قاتلى سەرى شازادەى چىنم
 لە پىر دەنگى ھات لەسەر قولەى كىو
 گوتى ئەى فەرھاد زوئىر و باربەلىو
 مبارەكت بى ياخوا مەزگى نەو
 بۇ ماملەت كىرد تۆ لەگەل خوسرەۋ

جوابی دایه وه فه رهاد به گه رمی
 وتی ئه ی بیستوون به تۆ نیه نه رمی
 به لکوو له سایه ی قوله ی به رزی تۆ
 بگه م به وه سلّی نه ونه مامی نۆ
 به قولنگ فه رهاد زوو تاشی تاشان
 وه ک قاشی په نیر هینایه دامان
 چهند پوژۆی له مه که وا تپیه پ بوو
 خیلخانه ی شیرین جا بو قه سر چوو
 هوّشی لانه ما بو فه رهادی چین
 بو فرسه ت دایم ئه گه را شیرین
 شیرینی ئه رمه ن عاقیبه ت یه ک شه و
 نه نووست هه تاکوو شاهی کرده خه و
 ئیشکچی نووستن هه لسا ده ستوبرد
 شه و دیزی ده رکرد ئازا زینی کرد
 سواری شه و دیز بوو شیرینی ئه رمه ن
 ئاوزه نگی لیذا به یادی کوکه ن
 شوخی نازهنین به بی چهند و چوون
 به غار گه یشته کیوی بیستوون
 سهیری کرد فه رهاد ئه وا له سه ر کو
 تیر تیر سهیری کرد نه ونه ماومی نۆ
 گوپی لی بوو فه رهاد به دلّی حه زین
 وا شیعر ئه خوینی له عه شقی شیرین
 قولنگ لی ئه دا ئه لی ئه ی دلدار
 که ی بی له پیتا پرووح بکه م نیسار
 پارچه یه ک له به رد ته شوپی ئاگر پیز

له پر هات و دای له پانی شه وډیز
 له زه ربی به ردی ئاگراوی سهر یال
 پانیکی شه وډیز ورد بوو وهک خر خال
 شیرین دی زامی شه وډیز بوو کاری
 به ربووه شین و گریان و زاری
 گوئی به فهرهاد شیرینی ئهرمن
 ههر کهس که وهک توو بی به کوکه ن
 بوچ ئه بی چاوی نه بینئ ده بیار
 پانی ئه سپی دوست بشکینئ به قار
 ئیستا چوون بکه م من چاره ی شه وډیز
 چی بدهم جوابی خوسره وی په روډیز
 فهرهاد هات که دی وا یاری شیرین
 ئه گری به دلئ عاجز و غه مگین
 ساتئ حه به ساتفی له خوئی کرد
 وتی ئه ی فهرهاد په نجه ت بی ورد
 به ئه ده به وه به دلئ حه زین
 سو جده ی برده بهر خاک و پای شیرین
 گوئی وه فادار شاهی چاومه ستان
 نه ترسای له شه پر خوسره وی ده ستان
 وا ته شریفه ت هات شیرینی ئهرمن
 به قوربانت بی فهرهادی کوکه ن
 په نجه م هه لوهری من نه مزانی توئی
 ئاگام لی نه بوو له داوینی کوئی
 هه رگیز مه ترسه له زامی شه وډیز
 بی خووف له باسی خوسره وی په روډیز

شیرینی گرتە باوەشی فەرهاد
 تێر یەکیان ماچ کرد بە دلێکی شاد
 ئەو شەووە عەیش و نوێشان کرد تەمام
 بەلام نەیان کرد کاریکی حەرەم
 شازادان هەموو قورس و سەنگین
 عەشقیان زۆر پاکە حەقیقەت بین
 لە پاش چەند سەعات فەرهادی کۆکەن
 خستیه سەر شانی شیرینی ئەرمەن
 شیرن و شەودیزی هەلگرت بە سەرشان
 ڕۆیشت بەرەو ڕووی شاری کرماشان
 لە ماھیدەشت چوو بوو ھاروون ئاوا
 گەیشتە کەرەند وەکوو ڕەشەبا
 ڕۆیشت بوو سەرپێڵ فەرهادی ئازا
 ھەتاکوو چوونە مەزلگای گەرا
 لەبەر پای تاقا چل نەفەر زەنگی
 ڕاداری ڕۆی بوون وەک فیلی جەنگی
 گەرایی بۆ ئیمان سەرداریان بوو
 دايم شەڕ و شوڕ ھەر کاریان بوو
 نۆبەتچی لە دوور کە دی ھات فەرھاد
 بەربوو ھاوار بە داد و بیداد
 گەرایی سەگ سەفەت کە فەرھادی دی
 ھاتە ڕۆی بە قار بە حیددەت وتی
 ئەرۆی ڕێوار شێتی بۆ خەبەر
 بوچی وا ھاتووی بۆ خۆف و خەتەر
 بوچی نەتبیسستوھ تۆ ناوی گەرا

ھاتووی بۆ ئېرە بەبى خۇف ئىستا
 مالى شاھانت بە دزى بردوۋە
 بەم نېۋەشەۋە پىت گوم کردوۋە
 راستىم پى نە ئىت ئەگەر ھەر ئىستا
 سەرت بە شمشىر من ئەكەم جىا
 فەرھاد وتى پى گەراى بەد خىسالى
 منم كۆكەنى ۋەستای كەمەر لال
 ئەمىش شىرىنە بانوۋى پادشا
 ھاتبوۋ بۆ راۋ ئەمرو لہ ريگا
 بە شوين ئاسكدا تاۋى داۋە، سەنگ
 رانى شەۋدېزى ۋا کردوۋە لەنگ
 منىش ۋا شىرىن ھەم لەگەل شەۋدېز
 ئەيان بەمەۋە بۆ قەسرى پەروېز
 گەرا وتى پى ئەى خاكت بەسەر
 چاك كەۋتنە دەستم تۆ لەگەل دولبەر
 ئەم كەى بە ۋاتەى سەر پۆزگاران
 ياخۆ بېمە سەنگ لەسەر دياران
 خوسرەۋ زالەمە يەكجار خويندېزە
 فەرھاد كە ھاۋراز بانوۋى پەروېزە
 بەمە بزاني ھەموۋ پروۋى دونيا
 تىك ئەدا ئەمجا من چىيەكەم ئەۋسا
 شىرىن گوتى پى ئەى گەراى سەرشىت
 ھەرچى تەلەب كەى شەرئە بىدەم پىت
 بگەرېرەۋە ۋاز بېنە لىمان
 ھىندە بەھانە تۆ مەگرە لىمان

جوابی دایه وه گه رای پرووسیا
 گوتی ئە ی شیرین قه حبه ی بی حه یا
 شهرت بی به په ندی ده رمائی شات که م
 شهرمه ندە ی هه موو حه ره مسه رات که م
 فه رهاد ئە مه ی بیست هه ئیگرت قولنگ
 هه ئمه تی بو برد بو گه رای سیاره نگ
 گه را بانگی کرد چل نه فه ر زه نگ
 گرتیان چوار ده وری فه رهادی جه نگ
 شیرن وه ختی دی فه رهادی دانا
 به زه نگ سیاه چواره ده وری گیرا
 به نینۆک گۆنای خو ی کرد بریندار
 به ربووه شین و گریان و هاوار
 پویشته به ره و پرووی گه رای پرووسیا
 نه پاندی وتی چیت ئە وئی گه را
 له عنه ت له قه ومی زه نگ بی یاخوا
 ئیوه چل که سن فه رهاد به ته نیا
 گه را سه یری کرد که وا هات شیرین
 سوجه دی برده به ر شوخی نازه نین
 وتی ئە ی نازدار شیرینی ئه رمه ن
 من گه رام ئە میش فه رهادی کوکه ن
 من له عه شقی تو خوم کرد به پادار
 دوور بووم له ته خت و تاجی شه هریار
 ئە مه چه ند وه خته ئینتیزاری تۆم
 عاشقی لئوی شه که رباری تۆم
 ئە گینا قوربان خوسره و هه دی کوا

بسپیری به من نوبه تچی ریگا

شیرن وتی پیی شازاده ی زهنگی
بوچی تو ئیستا مایل به جهنگی
من له عه شقی تو فهرهادم هیئا
که بو من و تو تاقی دروست کا
تیا داگیرسینین فانوس و چرا
که یفی تیا بکه م تیر له گه ل گه را
بنوشین شهراب به کامه رانی
به عه یش و نوش و به شادمانی
جا گه را وتی فهرهادی کوکه ن
توم به خشی به عه شق شیرینی ئهرمه ن
به لام به شهرتی له م کیوه ئیستا
تاقی دروست که ی مهردانه ئازا
تا من و شیرین زولف ریحان بیژ
یاری تیا بکه ین به کویری په رويز
قولنگی هه لگرت فهرهاد دل په شیو
به ربووه تاشین سهنگی سیای کیو
به چه ند سه عاتی کیوه که ی تاشی
تاقی دروست کرد زور به نه قاشی
سوورته تی شیر و ئه ژده ها و په لهنگ
له گه ل دوو پیاوی ئازای عهرسه ی جهنگ
تتیدا دروست کرد فهرهادی کوکه ن
هاته خاکی پای شیرینی ئهرمه ن
ئافهرینی کرد شیرین له فهرهاد

دهستی گه‌رای گرت به دلّیکی شاد
 گه‌را سه‌یری کرد فه‌ره‌ادی دانا
 تا‌قی ته‌واو کرد له جیی خوی هه‌لّسا
 دهستی شیرینی گرت چوونه ناو تا‌ق
 دانیشتن له‌ناو ئه‌و تا‌ق و په‌واق
 گه‌را به نا‌له و ئاهی سارده‌وه
 یه‌خه‌ی شیرینی به زۆر کرده‌وه
 به په‌نجه‌ی وه‌کوو چلۆسکی سیا
 مه‌مکی شیرینی تیر گۆشی گه‌را
 به ددانی وه‌ک که‌لّبه‌ی سه‌گی پیر
 بچری پرومه‌تی شیرینی زویر
 بو‌نی کرد زولفی عه‌نبه‌رینی ئه‌و
 بی‌باک له فه‌ره‌اد، بی‌ترسی خه‌سه‌ره‌و
 شیرینی گرت و خسته‌یه سه‌ر زه‌مین
 راست بو‌وه وه‌ک گورزی قیرین
 به‌ندۆخینه‌که‌ی پچراند به‌ند به‌به‌ند
 خه‌ریک بوو بانووی شا بکا به‌به‌ند
 شیرین زیراندی وتی ئه‌ی فه‌ره‌اد
 نامه‌رد نامووسم وا ئه‌چیی به‌باد
 حه‌یا و نامووسم وا ئه‌دری به‌با
 فه‌ره‌اد ده‌خیلم پیم بگه‌ خیرا
 یاخوا فه‌ره‌اد عومرت بی به‌ر‌باد
 قه‌د دانه‌نیشی به‌ دلّیکی شاد
 یاخوا خوینت په‌نگ بکا که‌فه‌ن
 گه‌را بوو به یار شیرینی ئه‌رمه‌ن

دوو چاوت کویر بی فهرادی چینی
 بزانه شیرین چلۆن ئەبینی
 فهرهاد ئەمە ی بیست بە گورجی هەلسا
 هەلمەتی برد بۆ گەرای پرووسیا
 وتی ئە ی گە را وا هات خوینپریت
 عیزرائیل ئەبات گیانی عەزیزت
 رۆیشت هە تاکوو گە یشتە زەنگی
 دایهینایه وه تیشه ی فەرەنگی
 دای لە سەر سەری میشکی دەرپەری
 جگەری گەرای مەلعوونی بری
 پپی نایە سەر پیی زوو بە دەستی پاس
 هەلی قلیشاندا هەر وه کوو پەلاس
 هەوای دا لە سەر تاقی ئەبلەق رەنگ
 ئەمجا زەنگیان خرۆشان بۆ جەنگ
 چوو بەرەو پروویان پاشازادە ی چین
 وتی سەیر کە لە چاوت شیرین
 شەپی کرد لە گەل زەنگی نابەکار
 بە قولنگ هەمووی کردن لە توپار
 ئەمجا هاتە وه بۆ خزمەت شیرین
 شیرین بە سەد ناز فەرمووی ئافەرین
 بە راستی فەرهاد شازادە ی چینی
 هەر تو نازکێشی عەشقی شیرینی
 ئەلحەق تو ی کوپی پادشاهی چین
 بە قوربانت بی سەدی وه ک شیرین
 فەرهاد عەرز ی کرد شیرن خیرا کە

شەوگەر درەنگە با برۆین چاکە
 شیرین و شەودیزی زوو هەلگرت بە شان
 پرووی کردە دەشت و چۆل و بیابان
 سێ بەشی لە شەو یا زیادە و یا کەم
 مابوو گەیشتنە قەسری جەم حەشەم
 شیرین خۆی چۆو نەو حەرەمسەر
 فەرهاد شەودیزی بۆ تاوڵە کیشا
 کۆلەکە یەکی هەلکەند بە بیدەنگ
 تا بلین بە مە شەودیز بوو لەنگ
 جا بە عەجەلە گەرایەو دوا
 هەتا گەیشتنە بیستون ئەوسا
 هەزار قوڵنگی ئازانە وەشان
 ئەمجا لە مەشریق خورشید بوو عەیان
 هەتا چەند مودەت خەریکی کار بوو
 پوژۆی لە پوژان تاقی بەهار بوو
 سەریان دەرھینا گولالە ی خۆشپەنگ
 ئەدرەوشانەو وەک لەعلی فەرەنگ

﴿پرویشتنی خوسرەو بۆ ڕاو و شکار﴾

خێڵخانەی شیرین زوڵفان عەنبەر بۆ
 باریان کرد پۆیین بۆ بیستون کۆ
 خوسرەو دەستی کرد بە ڕاو و شکار
 لە پاشان چوو بۆ سەیرانی موغار
 سەیری کرد کەوا فەرھادی دلیر

هه ر سه نځ ته تاشي وه کوو نه پره شیر
 هینده ی نه ماوه کار بیا ته سه ر
 بگا به وه سلی شیرینی دولبه ر
 که گه رایه وه به خاتری زویر
 جه معی کرد هه موو ئومه را و وه زیر
 وتی ده خیلیم جه رگه ی ته میران
 ئه ی وه زیرانی خاوه ن ته دبیران
 هه ی داد هه ی بیداد پاره پاره م که ن
 یاخو به عه قل و ته دبیر چاره م که ن
 من له گه ل فهرهاد گره وم کردوه
 که چی کاره که ی وا ته واو کردوه
 خه ریکه کاری خو ی ته واو ئه کا
 شیرینی شوخی نازدارم ئه با
 ئیتر دوا ی شیرین بالآ نه ونه مام
 ژیان به جاری ئیم ئه بی حه رام
 یا خوا کویر بیم بی یاری گیانی
 دوا ی ئه و بوچیمه من زینده گانی
 ئه گه ر یه ک سه عات شیرین نه بینم
 بینایم کویره، مردنه ژینم
 دیسان ده خیلیم ته میرانی من
 خاوه ن عه قل و فام وه زیرانی من
 ته دبیری بکه ن بو حالی زارم
 له دهر د و داخا زور بی قه رارم
 ئه گه ر من بیتو ئه مر که م جه لاد
 به شمشیری تیژ سه ر به ری فهرهاد

به دناوی ئه بئ له پۆزگاران
 بئ شه رهف ئه بم لای شه هریاران
 فه ره هاد که م نییه گه لئ سه نگی نه
 کو پری فه غفووری خاقانی چینه
 له قسه ی خوسره و هه موو ئه میران
 مه جلیس نشینان جه معی وه زیران
 مات و سه رسام بوون سهریان خسته خوار
 هیچ که سئ هه رگیز نه هاته گوftar
 نه یاندا جوابی خوسره وی په روپز
 زانییان ئه کا خه تایی خونریز
 که قسه که وته ده می ئه م و ئه و
 خه لقی زانییان مه قسوودی خوسره و
 نا کاو له کردار چه رخی کۆنه سأل
 هات پیره ژنئ پیسی پیره زال
 پیریژنتکی جادووگه ری پیس
 حيله باز، به دخوو، وه ک ژنی ئییلیس
 خویند بووی ده رسی شه ر له لای عه زایل
 شه یتان له مه کری دامابوو زه لیل
 په ش و دیز و بۆر چه رخی ناوچاو لووچ
 مامانی جنی پاشماوه ی دوا کۆچ
 دوو مه مکى وه کوو جه وه نده ی قیرین
 قامه ت چه وتاوه پیس و ناشیرین
 لئوی وه ک ده وار دیز و مه یموون ده م
 به په وت ههروه کوو سه گی به د قه ده م
 هاته ژووره به ته ک و به ده و

خۆی خسته بهرپیی ته خته که ی خوسره و
 وتی فیدا بم ئه ی شا ئامانه
 پهنگت بو زهرده وهک زه عفهرانه
 به قوربانت بی دایه ی کۆنه سال
 بو من به یان که سهرتاپا ئه حوال
 هه تاکوو ئیستا من بکه م چاره ت
 بکه م عیلاجی دلێ ئاواره ت
 وهختی ئه مه ی بیست، شاه ی له عل پۆش
 کووره ی دهروونی زوو هاته وه جۆش
 وتی: ئه ی دایه، دلّم زامداره
 شه کر له ده مئا وهک ژه هری ماره
 له گه ل سه نگتاشی گره وم کردوو
 شیرینی منی به گره و بردوو
 ئه گه ر شیرینم لی بستینی ئه و
 یه قین یه ک سه عات نامینی خوسره و
 بی شیرین ژیان له من چه رامه
 شیرین قیبله گای دین و دنیا مه
 ده خیل م دایه زوو بیر که ره وه
 چاره ی ئه م کاره بدۆزه ره وه
 ئه گه ر تو فهرهاد بکه ی سهرنگوون
 ئاواره ی بکه ی له سه ر بیستوون
 ئه تکه م به بانووی چه ره مسه رای خاس
 سهرتاپا له زیڕ بو ت ئه که م لیاس
 ده ردم ئه مه یه وا وتم ته مام
 ته دبیر به ده ستته دایه وه سه سه لام

هەر که ئەمە ی بیست دایە ی پیرە زāl
 سوجدە ی بردە بەر شاهی که مەر لāl
 عەرزی کرد وتی ئەمە ئاسانە
 شەیتان لە دەستی من هەر اسانە
 شەرته من کاری بکەم بە فەرهاد
 خوینی بریژم زوو ببی بەرباد
 سەرتاپا بالای بە خوین پەنگین کهم
 ئاگر لە جەرگی خاقانی چین کهم
 بەلام بە شەرتی که جەرگم بری
 بە من کهرەم که ی وەزنی خۆم خوری
 سی پوژ و سی شەو ئەمر که شوان
 لە دایکیان جیا کەن کار و بەرخەکان
 وەختی که چوومە لای فەرهاد ئەوسا
 مەر و بەرخەکان تیکە لاو بکا
 خوسرەوی پەرویز ئەمری کرد لە شار
 جارچی جاری دا لە کوچه و بازار
 بە ئەمری خوسرەو پادشای سەرورە
 جیا بکەنەو لە یەک بەرخ و مەر
 سی پوژ و سی شەو لە ئەترافی شار
 بەرخی خۆی نەدی هیچ مەری هەژار
 لە پاش سی پوژ بەرە لا کران
 بەربوونە هاوار مەری بەستە زبان
 لییان دا تەپل و دەهۆل لە گەل کووس
 دەنگی گەیشته چەرخی ئابنوووس
 ئەو جا پیرەژن هەلسا دەستوبرد

تەبەقە قى ھەلۋاى شەكرى دروست كرد
 خستىيە سەر سىنى نايە بانى سەر
 پرووى كرده كىوى سەختى پىر خەتەر
 ھەمو ھەنگاوى بە گريان و شين
 ئەيلاواندەو ھە بۆ بالاي شيرين
 ئەيلاو ھەندەو ھە ئەيگوت ھەي بىداد
 كوڭرايىم دابى بو پەنجى فەرھاد
 گەيشتە فەرھاد بە پۇرۇ و گرین
 خوانى ھەلۋاكەي نايە سەر زەمین
 وتى ئەي ھەزار شىتى بى خەبەر
 فەرموو تىر بخۆ تۆ ھەلۋاى شەكەر
 بخۆ بە شين و بە واو ھەيلاو
 ھەلۋاى مردوو ھە بۆ تۆم ھەيلاو
 ھەر كە ئەمەي بىست فەرھادى غەمبار
 گوتى ئەي داىە پىرى پۇرگار
 سەداى شىو ھەن و گريان دىتە گويم
 كىيە مردوو ھە توخوا بلى پىم
 دەخىلە داىە پىم بلى ئەحوال
 ھەر شيرين خۆش بى شۆخى كەمەر لال
 ھەر شيرين خۆش بى ھەر كەس مردبى
 عومرى بۆ شيرين بەجى ھەشتىبى
 پىرەزال وتى فەرھادى چۆلگەرد
 خاك تەسەر بى ئەمرو شيرين مرد
 ئىستا وا لە ژىر خاكى سىياسەنگ
 شيرىنى ئەرمەن كەوتوو ھە بىدەنگ

گوارهی شیرینی خوسره‌وی لال پۆش
 گرتووێه به ده‌ست که‌وتووێه بیهۆش
 وه‌ک چاوگله‌که‌ران ئه‌لێت هه‌ی بێداد
 شیرین له‌ پاش تۆ قه‌ت نه‌بم دلشاد
 ئاخ بۆ جوانی تۆ شیرینی ئه‌رمه‌ن
 بۆ په‌نجی بێسوود فه‌ره‌ادی کۆکه‌ن
 فه‌ره‌اد که‌ بیهستی مه‌رگی دولبه‌ری
 هۆشی ده‌رپه‌ری له‌ که‌له‌ی سه‌ری
 بیهۆش که‌وت ساتی خاقانزاده‌ی چین
 که‌ هاته‌وه‌ هۆش به‌ دلی خه‌مگین
 جا بانگی هه‌لدا مالی به‌سه‌ردا
 خۆی هه‌نده‌ کوتا به‌ دار و به‌ردا
 زۆر له‌عه‌نتی کرد له‌ چه‌رخه‌ی گه‌ردوون
 به‌ کام نه‌گه‌ییم له‌ پای بیهستوون
 بۆچی تۆ نه‌ته‌یشت بگه‌م به‌ مراد
 په‌نجی فه‌ره‌ادت بۆچی دا به‌باد
 بۆچ برده‌ته‌ ژێر خاک شیرینی ئه‌رمه‌ن
 به‌ ناحه‌ق پرشتت خوینی کۆکه‌ن
 شیرین به‌بی تۆ من چیه‌که‌م ئه‌مجا
 بۆ لای کۆ بێم دادی خۆم ئیستا
 بۆ تۆ له‌ شاه‌ی بوردم ده‌ستوبرد
 کیوی بیهستوونم به‌ مه‌سه‌که‌نم کرد
 شیرین قوربانی بالای ئاللات بم
 خۆم به‌ قوربانی زولفی سیات بم
 قوربانی ته‌ختی ئه‌رمه‌ن شارت بم

به فیدای کۆچی ناديارت بم
 سازادهی شیرین ئهرمه ن شارم پۆ
 فهرهادی بیکهس، بئ غه مخوارم پۆ
 گۆل و گۆلناری رهونه قدارم پۆ
 دوو دیدهی ئاهووی پر غومارم پۆ
 له پاش گریان و شیوه ن و پۆرپۆ
 وتی پیره زال پاست بلای پیم تۆ
 کئ مه رگی شیرینی به ئاوات خواستوه
 کئ تۆی به ده لیل بۆ لام ناردوو
 تۆ چینه له گه ل فهرهادی بیکهس
 بۆچی منت کرد وه ها به قه قنهس
 زۆر حه یفه بهرئ شیرینی ئهرمه ن
 تۆش وا زیندوو بی پر مه کر و پر فه ن
 خه ریکی مه کری به ته ک و به ده و
 خه به ری مه رگم به ی بۆ خوسره و
 تا له مژدانه ی مه رگمدا ئه وسا
 گه نچ و گه وه هرت بداتئ پاشا
 به میراتت بی مژدانه ی خوسره و
 شه رته نه یبینی به چاو ئیتر ئه و
 مه رگت ئه خمه پیش مه رگم ئه مجا
 هه رچی به سه رما که دیت قیروسیا
 مه رگت ئه خه مه پیش مه رگی فهرهاد
 له پاشان عومری خۆم ئه ده م به باد
 پیره زالی گرت رایکیشا به پیش
 دای به زه میندا به دلئیکی پیش

﴿خۆکوشتنی فه ره‌ه‌اد له‌تاوی شیرین﴾

٢١

بَلّی یِئَن ئەمە قەبری فەرهادە
 کوژراوی قولنگ تیژی فولادە
 عەرزییان بکە هەموو ئەحوالە
 لە دووری شیرین پەڕیشان حالە
 ئەگەر شیرن هات ئەی بیستوون کۆ
 بَلّی پرووخی خۆی کرد فەرهاد فیدای تۆ
 دەخیل و ئامان نەکە ی فەرمامۆش
 وەسیەتی فەرهاد دیوانە و بێ هۆش
 ئەم قسانە ی گوت گەلێ دلتەنگ بوو
 وتی ئەی فەلەک مەیلەت بە جەنگ بوو
 کوا یاوەرانم کوا عەزیزانم
 کوا خواجه و غولام کوا کەنیزانم
 لە قەوم و خزمم کەس نییە لەلام
 هەتا کوو کفن ببری بە بالام
 فەرهادی غەریب لە بیستوون مرد
 لە داغی شیرین وا خۆی شەهید کرد
 پڕ بە دڵ گریا لە دووری یاران
 فرمیسکی هەلپشت وەک تاوی باران
 قولنگی هەلگرت هەلیدا فەرهاد
 گوئی حەیاتم زوو بکە بەرباد
 هاژە ی کرد قولنگ لەسەر هەتا خوار
 دای لە تەوقی سەر فەرهادی هەژار
 سەرنووی قولنگ نیشتە سەر سەری
 لەتی کرد سەرپاک سینە و جگەری
 تاساو حەبەسا زوو شازادە ی چین

وهك دارى شمشال كهوته سهر زه مين
 خويناو له سهرى ده رحال سهرى كرد
 پهنگى گولنارى بوو به ليموى زهره
 ئاخى هه لكيشا له دلى پر جوش
 پاش چهند ده قيقه ئيتو بوو بيهوش
 يامن هووى كوكن له سهر شاخى چول
 نه ما سارد بووه وهك ته ختهى سه هوول
 كه نيزىكى شاهات بوو بيستون
 نه گهرا له سهر ههرده تووناو توون
 سهبرى كرد فهرهاد غه لتانى خوينه
 ياهوو يامن هووى بى سهر و شوينه
 به تاو چوو بو لاي شيرينى ئهرمه
 وتى: كوژراوه فهرهادى كوكن
 كه نه م خه به رهى بيست ده رحال شيرين
 به ربووه شين و گريان و نالين
 له سهر تا داوين يه خهى دادپى
 زولفى عه نه ربوى به مه قهس برى
 هاوارى نه كرد نه يگوت نهى فهرهاد
 ياخوا له پاش تو دانه نيشم شاد

ھەرۆیشتنى شیرین بو سەر لاشەى فەرھادی شەھید

بانگى كرد وتى شه وديز بكن زين
 به خوسره و بلين پوخسه تدا شيرين
 با بچم بو سهر فهرهادى شههيد

له دیداری من بووه ناؤمید
 که نیزه کان چوون شه و دیزیان هینا
 خه به ریشیان برد زوو بو خوسره و شا
 شاترانی شا که وئنه بهر جلّه و
 رۆیشتن له گه ل شیرینی خوسره و
 ئاوزه نگی لیدا شه و دیز وهک بالدار
 غاری کرد هه تا شیرینی نازدار
 چووه بیستوون به دلی ناشاد
 چووه سهر لاشه ی خویناوی فهرهاد
 دابه زی له زین نقابی لادا
 پرووی مانگی شه و قی به کۆ و چیا دا
 گوئی ئه ی هاوار سازاده ی ماچین
 ئاخری خۆت کوشت له عه شقی شیرین
 فهرهاد توخوا زوو هه لسه له خه و
 وا هاتوه ته لات حهره می خوسره و
 زوو له خه و هه لسه ئه ی سازاده ی چین
 گه را گرتوویه وا پێگای شیرین
 پێگاکه ی قه سر هه روا له بیرم
 فهرهاد په نجی تۆ بوو داوینگیرم
 جا ده ریه پنا قولنگ له سه ری
 خوین باز ره قه ی به ست زوو له جگه ری
 به بۆنی زولفی عه نبه ربۆ شیرین
 هینایه هوّش خو ی سازاده ی ماچین
 ته کانی خویدا که شیرینی دی
 نه یتوانی له بهر برینی کاری

ئىحترامى كرد به دهم بۆ شيرين
 وتى ئەمە تۆى قىبلەى دونيا و دين
 شوكرانم بۆ زات خوداى لامه كان
 تۆ ماوى با من شه هيد بىم قوربان
 هاته جواب شيرين شای نه ونه مامان
 وتى ئەى فەرهاد دلیری ده وران
 سەرت هەلپره خۆ من شيرينم
 بۆ زامى كاريت چاو به گرینم
 ئەى شازادى چين بۆ وات کردووه
 چاو به رزکه ره وه شيرين نه مردوه
 لازم بۆ تۆ باش ته حقيق کهى خه بهر
 ئەوساکه بىى دوچارى خه ته ر
 جوابى دايه وه فەرهادى کۆکه ن
 وتى فيدات بىم شيرینی ئەرمەن
 خۆ من که بیستم ناوى مەرگی تۆ
 هیچ فەرقي نییه راست بى یا درۆ
 من سەرم ئیستا له سەر پانت دى
 ئیتر گەر بىرم خۆشه ئەى پەرى
 ئەم قسانەى کرد فەرهادى هه ژار
 گیانى ته سلیم کرد به پەروەردگار
 شيرینی ئەرمەن که دى فەرهاد مرد
 به نینۆک گۆناى پارچه پارچه کرد
 گۆناى به ناخون پاره پاره کرد
 تىپی خالانى زوو ئاواره کرد
 که نيزان کردیان شینی بى سامان

فرمیسکیان هه لږشت به وینه ی باران
شیرینی ئه رمه ن وتی فه ره اد گیان
گیانی شیرینت بێ به قوربان
شیرین به قوربان چاوی مه ستت بێ
فیدای قولنگ و هیزی ده ستت بێ
سه رگه ردی بالای وه ک عه ره عرت بم
قوربانی گوڤای گوڵی ته پرت بم
فیدای برینی سه خت و کارت بم
قوربانی قه تللی نادیارت بم
قوربانی زوړی پالّه وانیت بم
فیدای مردنی نه وجه وانیت بم
فیدای سه نگتاشی بیستوونت بم
فیدای حه سه رته تی توپی ده روونت بم
سه رت هه لږه چ وه ختی خه وه
ئه مه شیرینی بانووی خوسره وه
فیدای خه وت بم نازداری خاقان
بوچی شیرینت وا کرد په ریشان
یاخودا فه ره اد لاشه ت نه ییشی
فه غفوور ئینتیزار بالات ئه کیشی
میرئاخوړ بو تو ئه سپی کردوه زین
هه نگامی پاوه له سه حراکه ی چین
سوپای شاه ی چین مات و داماوه
سه ر به رزکه ره وه جه رگمان بپاوه
فه ره اد گیان بوچی خه وت برده وه
وه جاگی چینت وا کوږ کرده وه

جوابم به ره وه شازاده ی سهرور
 من شیرینی تۆم هه ی خاکم به سهر
 شیرین قوربانی بئ سوودی ره نجت
 وا به میرات کهوت خه زینه و گه نجت
 له پئی شیرین دا عومرت دا به باد
 یاخوا له پاش تۆ نه نیشم دلشاد
 کۆکه نی ره شید بالآ باشم پۆ
 شازاده ی ماچین سه نگتراشم پۆ
 به بیکه س مردووی بیستوونم پۆ
 زامار غه لئانی خاک و خوونم پۆ
 ده رویشی هه ژار چۆلان گهردم پۆ
 به فتوای خوسره و گیان سپهردم پۆ
 غه ربی ناشاد دل غه مگینم پۆ
 شه هیدی ناکام بو شیرینم پۆ
 یاری دلنه واز چینی مه ئوام پۆ
 قاتلی سپای زهنگی سیام پۆ
 شیرینی ئه رمه ن هینده لالاوه
 سه نگی بیستوون هه موو تاواوه
 ئه یگوت چۆن نه مرم من له تاوی ده رد
 خه لق ئه لئین ئه وا سه نگتراشی مرد
 وه ک من نازانن شازاده ی چینی
 شه هیدی عه شقی بالای شیرینی
 گهر خوسره و فتوای قه تلی تۆی دابی
 به تیغی ئه لماس جه رگی برابی
 جه رگی پارچه بی ئه ولادی هورمز

وه کوو تۆ به خوین لاشه ی بی قرمز
 یاخوا پاشی تۆ شاد نه بی ئازیز
 عومری هه لوه ری وه ک گه لای پایز
 حه رامه ئیتر خوسره و له شیرین
 له گه لیا ناکه م سهر له سهر سهرین

ههاتنی شاپوور بۆ سهر لاشه ی فه رهادی شه هید

شاپوور هات که دی ئه حوالی فه رهاد
 یه خه ی دادری به داد و بیداد
 هاته ژوور سهری به ناله و خرۆش
 ئه وه نده گریا هه تا بوو بیهۆش
 هاته هۆش گوته ی شای فه رهادم رۆ
 خاقانزاده ی چین نامرادم رۆ
 فه رزه ندی عه زیز نووری دیدهم رۆ
 شازاده ی چینی به رگوزیده م رۆ
 دلته نگ و به دبخت بی نه سییم رۆ
 فه رهادی بیکه س هه م غه ریم رۆ
 سهر به رزکه ره وه بکه ده لاله ت
 بوچی شاپوورت تۆ کرد خه جاله ت
 ئامانه تی تۆی خاقان دایه من
 بوچ پیشه ی عومرت ده ره ی نام له بن
 شیرین و شاپوور به دلی ناشاد
 به جووت هه لیانگرت جه نازه ی فه رهاد
 لاشه ی نازداری فه رزه ندی فه غفوور

شوشتیان به ئاوی زمزم و کافوور
 له عه‌بای شیرین بۆیان کرد که‌فه‌ن
 یه‌عنی مرد له داخ شیرینی ئه‌رمه‌ن
 قه‌بری بۆ هه‌لکه‌ند شاپووری دڵ‌پیش
 پۆشی به به‌ریا لیباسی ده‌رویش
 لیباسه‌کانی خویناوی فه‌ره‌اد
 شاپوور هه‌لگرت به داد و بیداد
 رۆیشت شاپووری دڵ پر ده‌رد و غه‌م
 شیرین به‌ربووه‌ گریان له حه‌ره‌م
 ئه‌یگوت هه‌ی بیداد له چه‌رخ‌ی غه‌ددار
 بۆچ شاپوورت کرد ئه‌وا تار و مار
 ته‌سکینم ئه‌هات به قسه‌ی شاپوور
 که‌چی ئه‌و‌یشت وا له من کرد دوور
 به ماتی دان‌یشت له قه‌سری جام‌پ‌یز
 له‌عنه‌تی ئه‌کرد له چاره‌ی په‌رو‌یز
 ئه‌یگوت یاخوا قه‌ت نه‌بی د‌ل‌شاد
 خوسره‌و تۆ له پاش شاپوور و فه‌ره‌اد
 چاکه‌ی فه‌ره‌ادی خوسره‌و واداوه
 به‌ری به ده‌رد و جه‌ور و سه‌زاوه
 گه‌ر خاقانی چین بزانی خه‌به‌ر
 سه‌رزه‌مین ئه‌کا به ده‌شتی مه‌حشه‌ر
 ئوم‌یدم وایه به خودای بی‌باک
 خوسره‌و وه‌ک فه‌ره‌اد بی‌سینه‌ چاک

﴿باسی عاشق بوونی شیرویه‌ی کوپی خوسره‌و به شیرینی ئه‌رمه‌ن﴾

با بکه‌ین باسی شیرۆی بی هونه‌ر
 حه‌رامزاده‌ی زۆل پیسی به‌د گه‌وه‌ه‌ر
 عاشقی بالای ئالای شیرین بوو
 عه‌قل و شعوری له‌سه‌را ده‌رچوو
 ده‌لیلکی نارد مه‌لعوونی بی‌دین
 به‌یانی عه‌شقی کرد له‌لای شیرین
 ده‌لیل به‌مه‌هره‌م گوتی ئه‌ی نازدار
 شیرۆ عه‌شقی خو‌ی وا ئه‌کا ئیزهار
 شیرین ئه‌مه‌ی بیست قه‌دری حه‌به‌سا
 بی هۆش بوو کاتی هاته‌هۆش ئه‌وسا
 له‌ده‌ردی مه‌رگی فه‌ره‌ادی دانا
 به‌قه‌تلی خوسره‌و زوو قه‌راریدا
 وتی به‌ده‌لیل به‌شیرۆ بلی
 سی ته‌کلیف ئه‌که‌م به‌هینینه‌ جی
 ئه‌مجا له‌پاشان وه‌ک په‌روانه‌ و شه‌م
 پیکه‌وه‌ ئه‌بین به‌بی ده‌رد و غه‌م
 ئه‌وه‌ل ئه‌مه‌یه‌ زوو بکوژی خوسره‌و
 دوو ته‌کلیفی تر ئه‌وسا ئه‌که‌م له‌و
 ئه‌گه‌ر نه‌کوژی خوسره‌و به‌یه‌قین
 هه‌رگیز شاد نابی به‌وه‌سلی شیرین
 ده‌لیل که‌پۆشت شیرینی ئه‌رمه‌ن
 به‌ربووه‌زاری و گریان و شیوه‌ن
 شیرینی ئه‌رمه‌ن زولفان عه‌نبه‌ری‌یز
 زۆر له‌عنه‌تی کرد له‌شاهی په‌رویز

گوئی هومیدم وایه که ئەمجا
 بکوژیتەوه زوو چرای خوسره و شا
 خوینی برپژرئی به دەستی شیرۆ
 تا پوژئی مه‌حشر سووک بیت و ترۆ
 دەلیل خەبه‌ری زوو بو شیرۆ برد
 قسه‌ی شیرینی ته‌واو به‌یان کرد
 چاک قبوولی کرد شیرۆی پرووسیا
 وتی پاش خوسره‌و خۆم ئەبم به‌ شا
 نه‌یزانی قه‌زا پیتی نادا ئامان
 به‌ له‌عنه‌ت ئەبی تا ئاخ‌ر زه‌مان
 که‌وته‌ فک‌ره‌وه‌ ئەو شیرۆی له‌عین
 بو قه‌تلی باوکی حازر بوو یه‌قین
 ته‌په‌دارانی خۆی بانگ کرد به‌ تاو
 بو ته‌دبیری ده‌رد، جگه‌ری سووتاو
 گوئی ئەی یاران جه‌رگم بپاوه
 له‌ عه‌شقی شیرین هۆشم نه‌ماوه
 وه‌خته‌ له‌ عه‌شقی شیرینی ئەرمه‌ن
 منیش خۆم بکوژم هه‌ر وه‌کوو کۆکه‌ن
 نۆبه‌تچیه‌کان ته‌نبیه‌ که‌ن که‌ من
 چووم نه‌که‌ن سه‌دا و هاوار و وه‌ی من
 که‌ خوسره‌وم کوشت من ئەبم دلشاد
 روتبه‌ و مه‌عاشی ئیوه‌ش ئەکه‌م زیاد
 له‌ خۆشی شیرین شای شه‌ده‌لاران
 پیتان ئەبه‌خشم خه‌پاجی شاران
 وه‌عه‌دیان پێدا وه‌ختی نیوه‌شه‌و

بچیت له ت بکا جگه ری خوسره و
 خولاسه شیرۆ پیسی به دئه نگیژ
 نیوه شه و پویشته بو قه سری په روپز
 به تالووکه و تاو و به قین و خرۆش
 چوو ه حویره که ی خوسره وی لالپۆش
 لیفه که ی له سهر باوکی که لادا
 شه رمی باوکی تی مانه بوو وه ستا
 فکری کرده وه زۆر کردی خه یال
 گوتی زۆر حه یفه شاهی که مه رلال
 بکوژم به تالان بچی ته ختی شا
 منیش تا مه حشهر ئه بم پرووسیا
 ئه و جیگه ی خوسره و تیدا که وتبوو
 شیرینی ئه رمه ن له ولای نوستبوو
 که دی مانگی پرووی دولبه ری نازدار
 شعووری نه ما ئه و شیرۆی غه ددار
 زوو هه لیکیشا له قه دی خه نجه ر
 دای له سهر دلی شاهی تاجوهر
 شیرۆ خه نجه ری وا لیدا به قین
 له پشتی ده رچوو گه ییه سهر زه مین
 تاجی که یانی و چقه ی په ر تاوس
 بازو به ندی له عل شاهی که یکاوس
 هه رسیکی هه لگرت شیرۆی بی ئه ده ب
 زوو گه رایه وه پیسی لامه زه ب
 خوسره و پیکراوی زامی خه ته ر بوو
 له خویندا لاشه ی سوور و ئه حمه ر بوو

په‌لی ئه‌هاویشته شای که‌مه‌ر لالان
 هه‌ر وه‌ک گاکۆتر دایم ئه‌ینالان
 شیرین له‌خه‌ویا دی که‌وا په‌رویز
 که‌وتۆته‌گێژاو و به‌حرێکی خونپێژ
 له‌خه‌و بێدار بوو به‌ربووه‌هاوار
 ده‌ستی برد بۆ سه‌ر بالینی زه‌رکار
 سه‌یری کرد له‌خوێن مه‌وج ئه‌دا ئه‌مجا
 به‌ربووه‌شین و زاری واوه‌یلا
 کوژابوونه‌وه‌چراکانی شه‌و
 تاریک بۆقه‌سر و حوچه‌که‌ی خوسره‌و
 پادشای بانگ کرد هیچ نه‌هاته‌ده‌نگ
 شیرین حه‌به‌سا، بوو به‌نه‌قشی سه‌نگ
 په‌رده و حیجابی شهرمی درێ جا
 به‌ئاوازی به‌رز گوتی خوسره‌و شا
 خوسره‌و غه‌لئانی ده‌ریای خوێنین بوو
 بێزار له‌ده‌نگ و سه‌دای شیرن بوو
 تیفکری ناله‌ی خوسره‌و بلند بوو
 مورغی پرووح له‌ناو گه‌روویا توند بوو
 وه‌ختی ده‌ستی برد بۆ سینه‌ی په‌رویز
 هه‌لته‌قولا خوێنی به‌وینه‌ی کارێژ
 شیرینی ئه‌رمه‌ن وتی رسوا خۆم
 مه‌حرووم له‌دیداری پادشا خۆم
 شینی فه‌ره‌ادم خۆ ته‌واو نه‌کرد
 وا شینی خوسره‌و هات به‌ده‌ستوبرد
 له‌حه‌ره‌مه‌سه‌رای که‌یانی خوسره‌و

سه‌دای واوه‌یلا هه‌ئسا نیوه‌شه‌و
 هه‌ره‌مه‌سه‌رایان خاسه‌ی شاهانه
 سه‌پریان کرد خوسره‌و له‌ خوین غه‌ئتانه
 په‌رچه‌می خاوی خوسره‌وی په‌رویز
 له‌ خوینی ئالدا په‌نگی بووبوو دیز
 شیرین چوو ده‌می نایه‌ ناو ده‌می
 تیر تیر ماچی کرد کۆلم و په‌رچه‌می
 چاوی هه‌لبیری شای که‌مه‌رلا‌لان
 گیانی ته‌سلیم کرد به‌ زاتی یه‌زدان
 شیرینی ئه‌رمه‌ن له‌ داخی په‌رویز
 به‌ ئه‌لماس بری زو‌لفی عه‌نبه‌ربیز
 گو‌تی پادشای هه‌وت کیشوهرم پۆ
 شیرینی بیکه‌س بی‌ یاوه‌رم پۆ
 سه‌رکرده‌ی گه‌وره‌ی تیپ و سپام پۆ
 شاه‌ی فیه‌له‌ته‌ن پۆژی ده‌عوام پۆ
 جه‌رگه‌ی غولامان بی‌ ناز که‌وتووم پۆ
 ده‌رمانی دل‌ی قه‌ت نه‌سه‌ره‌وتووم پۆ
 شازاده‌ی نه‌وه‌ی نه‌وشیروانم پۆ
 خوسره‌وی سانی نه‌وجه‌وانم پۆ
 خوسره‌و فیدای تاج خوسره‌وانیت بم
 قوربانی عه‌دل‌ی نه‌وشیروانیت بم
 فیدای عه‌زیزان بی‌ ناز که‌وتووت بم
 قوربانی لاشه‌ی له‌ خوین خه‌وتووت بم
 قوربانی جامی جه‌هان نومات بم
 فیدای ده‌ست ئه‌فشار گه‌نج و ته‌لات بم

ده خيله ده خيل مه چوو بو سه فهر
 به كئ ئه سپىرى شيرىنى دولبه ر
 هه ئسه زوو له خه و قه زات ليمكه وئ
 بوچ دهنگى منت تو نايه ته گوئ
 خو من شيرىنم خوسره و فيدات بم
 قوربانى بالاي سهروى ساوات بم
 سهر بهر زكه ره وه تو خودا خوسره و
 سهر داران چاويان له رپته ئه مشه و
 ميرئاخوڤ ئه سپى وا بو كردووى زين
 چاوه پروانته شاي والا نځين
 هه نځامى راوه له سهر سه رئاوان
 سه رسه وز و بوڤچين وان له پاى كاوان
 كئ بوٽ تئ بكا جا جامى شه راب
 كئ بپرژينئ لئت عه تر و گولاب
 شيرىنى ئه رمه ن زویر و په شيو حال
 ئه يلاوانده وه شاهى كه مه رلال
 له و وه خته دا زوو شيرۆى شه پره نځيز
 هاته هه رهمى خوسره وى په رويز
 مه لايان بانگ كرد مه خلوقيان چرى
 ئاويان گهرم كرد كفنيان برى
 زوو شوشتيان لاشه ي جوانى شه هريار
 خستيانه سندووق ته لا و نوقره كار
 هه ليان گرت ده رحال به ته خته ره وان
 هه موو ئه هالى به شين و گريان
 به قه در و حورمه ت خوسره وى چالاك

لای قهبری فه رهاد سپاردیان به خاک
شیرین له مابهین قهبری ههردووکیان
دهستی کرد دیسان بهشین و گریان

ههاتنی شیرۆیه بۆ لای شیرین له سههه گۆری فه رهاد و خوسرهوه

له ناكاو به تاو شیرۆیهی بێدین
به پهروشه وه هاته لای شیرین
گوتی ئه ی نازدار شوخی بێ هه متا
هه تا سهه بۆ كهس نامی نێ دنیا
کوانی سلیمان کوانی ئه سكه ندهه
کوا نه وشیره وان عادلی سهروهه
کوانی كه یخوسه وه، کوانی كه یقوباد
کوانی شاهانی ساحیب عه دل و داد
کوا ئه فراسیاب، کوانی نه ریمان
کوا ئیسفه ندیار پوسته می دهستان
کوانی فره یدوون ساحیب سپا و سان
کوانی زه حاک و سامی نه ریمان
کوانی عاشقان دل پر غه م و دهرد
چی لیهات مه جنوون هه رده گیلێ ههرد
کوا شیخی سه نعان كه زناری به ست
له عه شقی یاری بوو به بته ره ست
راستی ئه لێم پیت شیرینی شه وبۆ
خوسه وه من گوشتم له بهر عه شقی تۆ
ئومیدم وایه شیرین من له لات

دلشادم بکهی به وهسلّی بالّات
 به پوژ و به شه و بی خورد و خاوم
 له عه شقی پرووی توّ جگهر سووتاوم
 ده خیل و ئامان په حمّی بکه پیّم
 گهر په حمت نه بی گیانه ئه سووتیم
 شیرن به حیلّه زوو هاته گوفتار
 گوتی به شیرۆ پادشای سالار
 ئه وهلّ عاشقی بالّای فهرهاد بووم
 له پاشان به وهسلّ خوسره و من شاد بووم
 وا له پاش خوسره و توّ بووی به یارم
 توّ بووی به مونس دلّی زامارم
 سیّ شهرتم له گهّل توّ کرد من ئه وسا
 یه کینکیان ئه وا زوو به جیت هیّنا
 دوو شهرتم ماوه توّ بیگره گوّ
 جیگا و منزلّی خوسره ووت نهوّ
 قه سر و قه لاتّی خوسره و ویران که
 زوو قه سړیکی تر له نوّی بونیان که
 هه موو خه زینّه ی شای که مه رلاّان
 به ئیحسان و خیر بیده به مالّان
 ئه و وهخته زولّفی رهش وه کوو عه نبهر
 له سهر سهری توّ ئه یکه م به سیّهر
 چاوم ئه پریژم به سورمه ی کوّ توور
 ئه دره و شیمه وه وهک مانگی پر نوور
 به برۆ و برژانگ وهک تیر و که وان
 ئه پیکم دلّی خانان و شاهان

تاجی جه واهیر ئه نیمه سهر سهر
 ئه شکیتم شهوقی خورشیدی خاوه ر
 لیباسی شاهی بووکینی خوسره و
 له بهر ئه کهم بۆت شازاده ی نیکر ه و
 باش رائه بویرین به که یف و خوشی
 بی ترسی ئه غیار به باده نوخی
 به لام من تکام وایه له لای تو
 هه تاکوو چل پوژ سهر که شیرۆ
 تا چل پوژ ئه بی تهعه زیه بار بم
 له بهر تهعه نه ی خهلق مات و غه مبار بم
 شیرۆیه هه مووی قبوول کرد هه لسا
 پویشته سهر تهخت، تاجی له سهرنا
 ته لاری شاهی هه موو ویران کرد
 وه زیره کانی گشت سهر گهردان کرد
 بری چوار په لی شه و دیزی شیرین
 عاله می هه موو بو ی بوون دل غه مگین
 زوبانی بار بود به ئه لماس بری
 دهستی نه کیسای له بیخا بری
 کورسی ئه لماس و ماری زه پنهان
 ناردی خستیانه ده ریای بی سامان
 گهنج و خه زینه ی هه موو ده رهینا
 به خشی به لات و فه قیر و گه دا
 به گهنج و گه وههر شاد بو ناکه سان
 وه زیر و گه وره پاک بوون سهر گهردان

﴿شیرۆیه غولامی بو خزمهت شیرین دهئیری﴾

پۆژی شیرۆیهی زالمی له عین
غولامیکی نارد بو خزمهت شیرین
وتی عهرزی کهن شیرینی خوشبوو
وه عدهی چل پۆژه ئهوا تهواو بوو
دهلیلی شیرۆ چوو بو لای شیرین
ته عزیمی بو کرد کهوته سه رزه مین
پاسپیری شیرۆ عهرزی کرد تهواو
شیرینی ئهرمه ن زولف هه ریری خاو
وتی ئه ی ده لیل مه چهره می کاران
ئاگاداری کار شاه و خونکاران
هه ر وه کوو شیرۆ به من مه جبووره
منیش به بی ئه و چاو م بی نووره
پروخسه تم بدات تا ئه چمه هه مام
ئاراییش بکه م له سه ر تا به پام
سه ریکیش بده م له قه بری خوسره و
له پاشان ئه مجا دیمه خزمهت ئه و
ئه مری کرد شیرین به که نیزه کان
چوون له بهریان کرد جلی تازه و جوان
خۆشی لیباسی په شی زوودا کهن
سه رتا پیا پۆشی زه ربه فتی خوته ن
ئاخرین جار بوو شیرینی جه م جام
له سه ر دونیادا که چوو بو هه مام
خۆی پرووت کرده وه شۆخی نازه روه ر

پۆیشتە حەمام وەک مانگی ئەنوەر
لە شۆقی جەمال شیرینی خۆش خوو
تاریکی حەمام تەواو پرووناک بوو
شیرینی ئەرمەن شۆخی مەستە چاو
خۆی شوشت بە عەتر و عەبیر و گولۆ

﴿چوونی شیرین بۆ سەر قەبری خوسرەو و فەرهاد﴾

هاتە دەرەوێ بە دلی ناشاد
چوو بۆ سەر قەبری خوسرەو و فەرهاد
گوتی گیانەکەم ئەی فەرهادی چین
لە من عاجز بوویت وا ماتی و غەمگین
چاوم لە و پۆژەیی لە تۆ بووێ دوور
بینایی کەمە وا بووێ بۆ نوور
لێم عاجز مەبە گەورە و سەرورەم
چەند پۆژە دوساخ شیرۆی کافرەم
ئەی شازادەیی چین شیرین بۆ فادات
سەرت هەڵبەرە ببینم باللات
جوابم بەرەوێ فەرهادی سەرورە
من شیرینی تۆم ئەی خاکم بەسەر
ئەمجا بۆ خوسرەو کردی زاری و شین
خاڵانی هەڵکەند بە ناخون بە قین
هەڵیکەند وتی من نامەوێ خاڵ
قەدری نازانن غەیری کەمەرلāl
زوو هەڵسە لە خەو کەیانێ نەسەب

ته ختی داگیر کرد شیرۆی بی ئە دەب
 دانیشت لە سەر تهخت به خوۆشی و خوڕەم
 خەریکه ئەمبا به زۆر بوۆ حەرەم
 به جیّت بینایه شەرقت بوۆ فەرهاد
 نه یان ئە کوشتی به تیغی فوولاد
 به ناحق کوشنت فەرهادی شههید
 منیش له وهسلّی تۆ بووم نائومید
 ئیستا وا کوژران تۆ له گهّڵ فەرهاد
 منیش نامووسم وا ئە چّی به باد
 دووباره پرووی کرد بوۆ قهبری فەرهاد
 خهنجهری کیشا به دّلی ناشاد
 مشتووی خهنجهری له سەر خاک دانا
 سینهی مه پمهری به خهنجهرا دا
 خوین فواره ی به ست له سینهی شیرین
 که نیزان دهستیان کرد به زاری و شین
 وتی که نیزان بزائن هه موو
 خوسرهوی په روپز قهباحهت بار بوو
 به لّام مه علووم بی له هه مووتان گشت
 بوۆ مه رگی فەرهاد من ئەوا خۆم کوشت
 یاران هاوسه ران وهسیه تم یاد کهن
 پشتم له خوسره و پرووم له فەرهاد کهن
 وتی: ئە ی فەرهاد که عبه ی نیازم
 گیانی شیرینم، قیبله ی نه مازم
 که نیزان پرۆن خودا و ئاگادار
 من وا پرۆیشتم بوۆ خزمهت دلدار

ئاھى ھەلکىشا بە دلى ناشاد
 گيانى کرد فیدای نه وجوانى فەرھاد
 ئەمجا کەنیزان بالآ عەرەرىن
 قەدیم، خانەزاد باوانى شیرین
 لە گيانى خوڤان بوردن ھەموویان
 دلایان ھەلدېرى بە تیغى بوپران

﴿پیاویکی خاسی شیرۆیه دى و دەبینى شیرین کوژراوه﴾

پیاویکی خاسی شیرۆیهى بیدین
 ھات کە سەیرى کرد کوژراوه شیرین
 شیرین مردووہ لە گەل کەنیزان
 ھەموو لە خوینا غەلتانن یە کسان
 بە یەلغار پوڤشت بو قەسرى شیرۆ
 بە ھاوار ھاوار بە شین و پوڤۆ
 سەیرى کرد شیرۆ مەستى شەرەبە
 دەنگى تار و عوود، سەدای پووبابە
 وتى بە شیرۆ ئەى خانە خەرەب
 شیرین مرد بوچى ئەنۆشى شەرەب
 لە گەل کەنیزان مردووہ شیرین
 وەک گەلای پاییز کەوتوون لە زەمین
 شیرۆ کە بیستى مردنى دلدار
 شەرەب لە دەمیا بوو بە زەھرى مار
 قومى لە شەرەب لە گەرووى گیرا
 نە بوى دەرئەھات نە ئەچۆوہ دوا

حەوای دا لە دەست جامی زەپنگار
 ھەڵسا لە سەر تەخت وەکوو شیت و ھار
 خۆی خستە خوار ئ لە بانی تەلار
 پارچە پارچە بوو شیرۆی بەدکردار
 کۆیان کردەوہ پارچەکانی زوو
 زۆر لەعنەت کرا لە چارە ی شیرۆ
 شوشتیان بە ئاوی سەرا و تاقەوسان
 بو شیرن کردیان شینی بی سامان
 پارچەیی کەتان زوو کردیان کەفەن
 نیژرا لای قەبری فەرھادی کۆکەن
 ھەموو کۆچیان کرد لە دونیای فانی
 ھیچ پرایان نەبوارد بە کامەرانی
 بە ئی مەعلومە دنیای بی وەفا
 نامینی تاسەر بو شاھ و گەدا
 گەر لە دونیادا تۆ سلیمان بی
 یاخو پۆستەمی مازندەران بی
 یا بیی بە شای ھەموو پرووی جیھان
 ببیہ ئەسکەندەر یا نەوشیرەوان
 ئەبی شەرابی ئەجەل بنۆشی
 بەرگی کەفەنی سپی بپۆشی
 جی بیلی مأل و سەروەتی دنیا
 قوڕ بەسەر ئەوہ کە مأل ناخوا
 یارەب بە حاجەت پەسوولی سەروەر
 بە حەقی ئیعیجاز پاکی پیغەمبەر
 بە حەقی ئال و ئەسحابی نەبی

به ئالوبه یتى شاهى عه ره بى
 به سیدقى سدیق، به عه دلى عومه ر
 به حه یای عوسمان، به نازی حه یده ر
 ببه خشه خه تاي ئوممه تی موختار
 با له حزوورتا نه بن شه رمه سار
 له لایى نه فسى پیسی ئه مماره
 له لایى شه یتان، شومی به دکاره
 زه لیلی کردو وین دیل و ئه سیرین
 عاجز و په شیو، لیو به بار، زویرین
 گهر همان به خشی ئه ی خودای عالم
 له کهره می تو هه رگیز نابى که م
 ده واهه خسووسى ده رده دارانه
 عه فووی تو ش هه ر بو گونا هکارانه
 لوتفت بى پایان، عه فووت عه میمه
 ئیسمت غه فووره، شیوه ت ره حیمه
 ئه ی خوای گه وره، هه ر تو ی فریاد په س
 مه علومه هه ر تو ی بو بى که سان که س
 عه فو و کهره مت زور بى حیسابه
 هه موو ئیراده ت عه ینی سه وابه
 ئیمه ین خه تابار تو کهره مکاری
 پیشه ت کهره مه، هه ر تو غه ففاری
 نامه ی عه مه لمان سیایه وه ک قیر
 به ده ست نه فسه وه داموین زویر
 ئه ی خاوه ن کهره م خودای بى هه متا
 مه گهر لوتفی تو نه جاتمان بدا

ببه خشه خه تاي عه بدی پر ته قسیر
پووړه شی قایی تۆ عه لی باییر
هه رچه نده خه تاي له حه د به ده ره
زۆر گونا هکار و به د و بی فه ره
به لام چونکه تۆ ئه ناسی به حه ق
ئیمانی پیتته قه دیمی موتله ق
هومیدی هه یه شه هه نشای شاهان
ببه خشی خه تاي به پیغه مبه ران

ببه عینابه تی خوای خاوه ن عه تا ته واو بوو